

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5249/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 234/20 од 24.06.2020. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 234/20 од 24.06.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 234/20 од 24.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 10/19 од 05.12.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати потраживања чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања са Закључком о оспореним потраживањима у износу од 201.594,04 динара са законском затезном каматом од 14.05.2007. године, као усвајања Закључка о листи потраживања, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 43.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 234/20 од 24.06.2020. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст. 4/10, исплати неисплаћено потраживање из радног односа чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања са Закључком о оспореним потраживањима Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године у износу од 201.591,04 динара са законском затезном каматом од 31.01.2019. године, као дана подношења тужбе па до исплате, који износ ће се исплатити на терет буџетских средстава Републике Србије у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку од којих се изузимају расходи за запослене и текуће

одржавање објеката и опреме; одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на износ главног дуга за период од 14.05.2007. године као дана усвајања Закључка о листи потраживања са Закључком о оспореним потраживањима па до 30.01.2019. године, као неоснован; обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 37.500,00 динара, а одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равнопрвности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева у овом спору је исплата новчаног потраживања из радног односа, чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст. 3/06 од 14.05.2007. године тужиоцу у висини од 201.591,04 динара, а због повреде права на суђење у разумном року.

Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, у поступку решавања спорног правног питања, Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизмирене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Побијана пресуда не одступа од наведеног Закључка, код чињенице да је тужиоцима утврђена повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку, због чега, по оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, да би се у овом спору дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Тужба у овој парници поднета је 31.01.2019. године.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да ревизија није дозвољена у спору мале вредности, то је
Врховни касациони суд одлучио као у другом ставу изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Слађана Накић-Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић